

Manifest del Dia Mundial de les Persones Refugiades 2022

La manca de vies legals i segures genera l'existència de rutes de fugida mortíferes i espais de pretesa acollida temporal on es vulneren els drets humans i es menysté la vida. La crisi d'Ucraïna ha demostrat que l'origen de les persones en moviment determina els seus drets a les fronteres i que és possible brindar protecció internacional a la població refugiada. La ràpida resposta a Europa fa evident que no hi ha una manca de capacitat per acollir, sinó una manca de voluntat política. Actualment ja s'ha superat la xifra de 100 milions de persones desplaçades forçoses al món, i encara n'hi ha milers encallades en condicions inhumanes a camps de persones refugiades a Grècia, al corredor dels Balcans a la frontera de Bielorússia amb Polònia, a Iran i Pakistan, al Líban, a Palestina, a la frontera occidental euroafricana: Illes Canàries, Ceuta i Melilla, a l'Àfrica Sudsahariana, a la frontera de Mèxic amb els EUA i Centreamèrica, i molts altres llocs del nostre planeta, però són crisis oblidades.

Segons l'organització Caminando Fronteras, el 2021 va ser l'any més mortífer a la frontera Occidental Euroafricana des que en tenen registre, amb 4.016 morts en 214 naufragis, és a dir, una mitjana d'unes 12 persones mortes o desaparegudes al dia. De totes elles, els cossos del 95% no s'han pogut recuperar. La majoria d'aquestes morts s'han concentrat a la Ruta Canària, la més activa a conseqüència de la militarització del Mediterrani i la més mortífera per segon any consecutiu.

A principis de març de 2022 unes 2.500 persones d'origen subsaharià van intentar saltar la tanca de Melilla, l'intent més nombrós registrat mai segons la delegació del govern espanyol, en el qual va haver-hi desenes de ferits i devolucions en calent de menors, una pràctica il·legal a l'Estat.

Per altra banda, Síria continua vivint un conflicte latent i segueix havent-hi milions de persones refugiades i desplaçades internes que fugen de la violència. El mateix passa amb les persones afganeses: [més de 2 milions](#) s'han vist forçades a desplaçar-se a països veïns com Iran i Pakistan, o amb [els prop de 2,5 milions desplaçats interns d'Etiòpia](#) que han fugit de la guerra a la regió del Tigray.

Davant la crisi enquistada del refugi, el municipalisme català ha de tenir un paper important en la lluita contra l'oblit i la discriminació. Per aquest motiu, el Fons Català segueix ampliant la campanya Món Local Refugi des de 2015, a través de la qual s'han acompanyat 17 projectes

d'emergència en 8 països diferents durant el període 2020-2021, gràcies a les aportacions de 47 ajuntaments catalans. Segueix sent necessari pal·liar el patiment humà en les rutes de fugida i als països de primera acollida, i per això des del Fons Català ens comprometem a seguir aportant recursos i a seguir treballant per revertir la situació inhumana en què es troben milers de persones arreu.

El 2022, no només ha activat una resposta immediata en suport a la població víctima de la guerra d'Ucraïna, sinó que també ha viatjat al Kurdistan per activar respostes d'emergència en matèria de refugi, està treballant a l'Afganistan per assegurar l'educació de les noies que viuen sota el règim talibà, participa en un projecte europeu per la creació de corredors humanitaris des de Níger, té presència a la Frontera Sud de l'Estat espanyol amb projectes d'assessorament legal a persones en moviment, també a Grècia, als Balcans, i un llarg etcètera. I això és possible gràcies a la solidaritat i implicació de tots aquells municipis que creuen en el canvi.

Amb motiu del Dia Mundial de les Persones Refugiades volem recordar que ara i sempre, des del municipalisme català treballem perquè existeixin vies legals i segures que garanteixin la vida de la població en moviment, vingui d'on vingui, perquè el refugi és un dret, i l'acollida digna, una obligació. Siguem Refugi: Per un Món sense Camps

Barcelona, 20 de juny de 2022.

